Lietas arhīva Nr. C-2070-18/18
ECLI:LV:RLPT:2018:1003.C29572417.4.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā, 2018. gada 3. oktobrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Agnese Zemmere
ar tiesas sēdes sekretāri S.Pavļuku
piedaloties prasītājai /pers. A/, atbildētāja pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam N.Šlitkem, izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par zaudējumu piedziņu.

**Aprakstošā daļa**

[1] 2017. gada 28. novembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemts /pers. A/ (turpmāk – Prasītāja) prasības pieteikums pret /pers. B/ par zaudējumu piedziņu. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2017. gada 19. decembra lēmumu pēc trūkumu novēršanas prasības pieteikuma precizētā redakcija, kas sastādīta 27.11.2017., (lietas 39. – 42.lapa) pieņemta un ierosināta civillieta.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2006. gada 17. janvārī starp AS "NORD/LB Latvija" (turpmāk – Banka) un kredītņēmēju /pers. B/ noslēgts kredīta līgums Nr.326/6H00 par kredīta summas 14 300 EUR aizņēmumu uz laiku līdz 2016. gada 16. janvārim.

Prasītāja, pie apstākļiem, ka Atbildētājam nebija ne tādu ienākumu, ne kredītvēstures, lai saņemtu kredītu vienpersoniski, esot Atbildētāja sieva, 2006. gada 17. janvārī noslēdza ar Banku galvojuma līgumu Nr.326/6H00-2 (turpmāk – Galvojuma līgums), kurā Prasītāja uzņēmās saistības atbildēt Bankai par no Kredīta līguma izrietošo maksājumu saistību izpildi.

Prasītāja 2006. gada 17. janvārī noslēgusi ar Banku arī ķīlas līgumu Nr.326/6H00-1 (turpmāk – Ķīlas līgums), ieķīlājot par labu Bankai savu nekustamo īpašumu /adrese/ Bankas prasījumu saskaņā ar Kredīta līgumu nodrošināšanai.

2014. gada 11. aprīlī šķirta starp Prasītāju un Atbildētāju noslēgtā laulība.

2014. gada 26. martā Banka iesniegusi tiesā prasības pieteikumu pret Prasītāju un Atbildētāju par parāda, procentu un līgumsoda piedziņu 11 873,66 EUR apmērā. Civillietā spriedums stājies spēkā 2016. gada 20. aprīlī. Spriedumā nospriests prasību apmierināt un piedzīt no Atbildētāja, bet piedziņas neiespējamības gadījumā, no Prasītājas par labu Bankai no Kredīta līguma izrietošo parādu 11 873 66 EUR, kas sastāv no pamatparāda 11 212,27 EUR, līgumiskajiem procentiem 114,89 EUR un līgumsoda 546,50 EUR, kā arī samaksāto valsts nodevu 671,61 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 14,05 EUR, kopā 12 559,32 EUR. Arī noteiktas Bankas tiesības saņemt no 2014. gada 8. janvāra no Atbildētāja, bet piedziņas neiespējamības gadījumā – no Prasītājas likumiskos procentus 6% gadā no nesamaksātās līguma pamatsummas 11 212,27 EUR līdz sprieduma izpildei.

2015. gadā Atbildētājs bija iesniedzis Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību par viņa atzīšanu par maksātnespējīgu. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017. gada 27. janvāra spriedumu lietā Nr.C29544315 tiesa ir izskatījusi Atbildētāja pieteikumu par saistību dzēšanas procedūras izbeigšanu un atbrīvošanu no saistībām fiziskās personas maksātnespējas procesā, ar ko arī izbeigts Atbildētāja maksātnespējas process. Tādejādi Atbildētājs kļuvis maksātspējīgs.

Atbildētājs saistības pret Banku pilnā apmērā nebija izpildījis un Banka vērsās pie tiesu izpildītāja, lai piedzītu parādu no Prasītājas.

Ņemot vērā, ka ieķīlātais Prasītājas nekustamais īpašums, ko Banka vēlējās realizēt, bija Prasītājas un viņas trīs nepilngadīgo bērnu vienīgā mājvieta, Prasītāja 2017. gada 9. maijā ar Banku noslēdza vienošanos par parāda atmaksas kārtību, kurā tika atrunāts kādā kārtībā prasītāja labprātīgi saskaņā ar tiesas spriedumu Civillietā Nr.29537514 dzēsīs parādsaistības pret Banku. Parāda summa, kas Prasītājai kā galvotājai jāsamaksā Bankai, bija 11 170,01 EUR plus likumiskie procenti par parāda summu.

Prasītāja norādījusi, ka vienošanos ar Banku pilda katru mēnesi.

Prasības pieteikumā Prasītāja atsaukusies uz Civillikuma 1704. un 1705.pantu, norādot, ka ar regresa prasību vēršas pret Atbildētāju par zaudējumu piedziņu 11 170,01 EUR apmērā. Prasības pieteikumā norādīts, ka summas aprēķins izriet no 2017. gada 9. maija vienošanās par parāda atmaksas kārtību.

Prasītāja norādījusi, ka piedzītās summas iemaksājamas Prasītājas AS "Citadele banka" kontā Nr./numurs/.

Pamatojoties uz Civillikuma 1., 1704., 1705.pantu Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājai zaudējumus 11 170,01 EUR, atzīt Prasītājai tiesības saņemt no Atbildētāja likumiskos 6% gadā no piedzītās, bet nesamaksātās summas līdz sprieduma izpildei.

[2] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017. gada 6. decembra lēmumu apmierināts Prasītājas lūgums par atbrīvošanu no tiesas izdevumu samaksas par prasības pieteikuma iesniegšanu regresa kārtībā pret /pers. B/ par zaudējumu piedziņu 11 018,91 EUR (lietas 34. – 37.lapa).

[3] Atbildētājs 2018. gada 18. janvārī iesniedzis tiesai rakstveida paskaidrojumus par prasību norādot, ka prasību neatzīst (lietas 46. – 47.lapa).

[4] Tiesas sēdē Prasītāja prasību uzturēja uz tajā norādītajiem apstākļiem un pamatojuma. Paskaidroja, ka atbilstoši Augstākās tiesas Civillietu departamenta spriedumam lietā SKC-81/2017 galvenā parādnieka maksātnespējas gadījumā galvinieks no savas galvojuma saistības neatbrīvojas. Paskaidroja, ka pēc prasības celšanas Banka ir realizējusi ieķīlāto nekustamo īpašumu un no iegūtās naudas ir segtas visas saistības, kuras Prasītāja bija uzņēmusies attiecībā pret Banku kā galviniece, lūdz piedzīt no Atbildētāja regresa kārtībā samaksāto summu 11 018,91 EUR apmērā.

[4.1] Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina, lūdza noraidīt. Paskaidroja, ka prasība ir nekonkrēta, celta uz diviem atšķirīgiem pamatiem kā zaudējumi un regress. Paskaidroja, ka regress pēc būtības ir likumiskā cesija, kad galvinieks nolīdzina parādu galvenā parādnieka vietā. Galvenā parādnieka maksātnespējas procesā Bankas kā kreditora prasījums bija pieteikts, tas tika atzīts un maksātnespējas procesā dzēsts. Prasība, kas ir dzēsta, nevar vairs tikt cedēta.

**Motīvu daļa**

[5] Tiesa, uzklausījusi Prasītājas un Atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē un pārbaudījusi prasības pieteikumu, lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.panta pirmo daļu puses savas tiesības realizē sacīkstes formā. Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā. Atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta pirmajai daļai tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem [..].

[5.1] Lietā nav strīda par to, ka 2006. gada 17. janvārī Atbildētājs kā aizņēmējs noslēdzis ar kreditoru AS "NORD/LB Latvija" kredīta līgumu Nr.326/6H00, aizņemoties naudas līdzekļus 14 300 EUR apmērā (lietas 10. – 15.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka 2006. gada 17. janvārī Prasītāja noslēgusi ar AS "NORD/LB Latvija" galvojuma līgumu Nr.326/6H00-2, kurā uzņēmusies pienākumu atbildēt Bankai par maksājumu saistību pienācīgu izpildi, kas izriet no Bankas un Atbildētāja starpā 17.01.2006. noslēgtā kredīta līguma un visiem tā grozījumiem, izņemot tos ar kuriem palielinās kredīta apmērs (lietas 18.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka 2006. gada 17. janvārī Prasītāja noslēgusi ar AS "NORD/LB Latvija" ķīlas līgumu Nr.326/6H00-1, ar kuru ieķīlājusi par labu Bankai sev piederošo nekustamo īpašumu /adrese/ prasījumu nodrošināšanai, kas izriet no Bankas un Atbildētāja starpā 17.01.2006. noslēgtā kredīta līguma (lietas 19. – 20., 21.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015. gada 19.oktobra tiesas spriedumu lietā Nr.C29537514 nospriests parāda piedziņas neiespējamības gadījumā no Atbildētāja, piedzīt no Prasītājas par labu AS "DNB banka" no 2006. gada 17. janvāra kredīta līguma Nr.326/6H00 izrietošo parādu 11 873,66 EUR, ko veido pamatsumma 11 212,27 EUR, līgumiskie procenti 114,89 EUR, līgumsods 546,50 EUR, kā arī valsts nodevu 671,61 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 14,05 EUR. Atzītas AS "DNB banka" tiesības saņemt no Prasītājas piedziņas neiespējamības gadījumā no Atbildētāja likumiskos 6% gadā no nesamaksātās pamatsummas 11 212,27 EUR (lietas 27. – 32.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka 2017. gada 9. maijā Prasītāja noslēgusi ar AS "DNB banka" vienošanos par parāda atmaksas kārtību, kurā norādīts nolēmums – 2015. gada 19. maija Ventspils tiesas Aizmugurisks spriedums lietā Nr.C29537514. Pamatsummas parāds – 9 293,58 EUR, procentu parāds – 70,77 EUR, līgumsoda parāds 545,40, EUR, tiesvedības izdevumu parāds 685,66 EUR. ZTI izdevumu parāds 423,50 EUR. Kopā – 11 018,91 EUR. Vienošanās izpildes termiņš norādīts – 2025. gada 16. maijs.

Lietā nav strīda par to, ka Atbildētāja fiziskās personas maksātnespējas process ir izbeigts 26.01.2017, sakarā ar saistību dzēšanas plāna izpildi, dzēšot Atbildētāja saistību dzēšanas plānā norādītās saistības, kuras nav izpildītas saistību dzēšanas procedūras laikā (lietas 51., 52.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka Prasītāja ir izpildījusi 2017. gada 9. maija vienošanos par parāda atmaksas kārtību (lietas 60.lapa).

[5.2] Prasītāja lūdz piedzīt no Atbildētāja regresa kārtībā 11 018,91 EUR, kurus viņa kā Atbildētāja galviniece uz galvojuma saistības pamata un pēc kreditora pieprasījuma samaksājusi Atbildētāja vietā, izpildot Atbildētāja saistības, kas izriet no 2006. gada 17. janvāra kredīta līguma Nr.326/6H00.

Savu prasību Prasītāja pamatojusi uz Civillikuma 1704.pantu, kas nosaka, ka kādā apmērā galvinieks apmierina kreditoru, tādā uz viņu pāriet šā pēdējā prasījumi pret galveno parādnieku. Prasības un ierunas no tās tiesiskās attiecības, kas pastāv starp galvinieku un galveno parādnieku, paliek negrozītas.

Kā arī uz Civillikuma 1705.pantu, kas nosaka, ka galvinieks var vērst savu regresa prasību pret galveno parādnieku tikai pēc tam, kad viņš patiesi nolīdzinājis parādu vai tā daļu vai vismaz ar tiesas spriedumu viņam uzlikts pienākums to nolīdzināt. Kādā kārtā šis nolīdzinājums notiek, tas ir vienalga. Ar atlaidumu, kuru kreditors izdarījis par labu galviniekam, nesamazinās viņa prasības pret galveno parādnieku.

Civillikuma komentāros pie 1704.panta norādīts, ka, atšķirībā no Vietējo Civillikumu kopojuma (4537.p.), kurā galviniekam tika dota tikai iespēja vērsties ar regresa prasību pret galveno parādnieku, Civillikums paredz automātisku šādu tiesību pāreju no kreditora uz galvinieku. "Tā ir tā saucamā atvieglotā prasījuma tiesību pāreja. Galvinieks, kurš samaksājis parādnieka vietā, saskaņā ar likumu, bez īpašas prasījuma tiesību nodošanas, stājas kreditora vietā un var no parādnieka prasīt, lai tas atgriež viņam visu samaksāto, kā arī visus izdevumus, kuri galviniekam radušies sakarā ar parādnieka nepienācīgu saistību pildīšanu. *(Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. (1402. – 2400.p.). Sagatavojis autoru kolektīvs prof.K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Mans īpašums. Rīga. 2000., 207. – 208.lpp.).*

[5.3] Atbildētājs cēlis vairākus iebildumus pret prasību, cita starpā, norādot, ka Prasītāja Atbildētāja fiziskās personas maksātnespējas procesā nav Maksātnespējas likumā noteiktā termiņā pieteikusi kreditora prasījumu pret Atbildētāju, līdz ar ko zaudējusi savas prasījuma tiesības.

Minētajam iebildumam tiesa nevar piekrist, jo Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē apliecināja, ka Atbildētāja fiziskās personas maksātnespējas procesā kreditora prasījumu, kas pamatots ar 17.01.2006. kredīta līgumu Nr.326/6H00, iesniedza Atbildētāja kreditors AS "DNB banka", kreditora prasījums tika atzīts un iekļauts saistību dzēšanas plānā. Nav iespējama divu dažādu kreditoru prasījumu iesniegšana par vienu un to pašu saistību. Turklāt, galvinieka tiesības vērst kādus prasījumus pret galveno parādnieku iestājas tikai pēc tam, kad izpildījušies Civillikumā noteikti priekšnoteikumi, līdz ar ko ir pamats atzīt, ka Prasītājai, 02.07.2015. tiekot ierosinātam Atbildētāja fiziskās personas maksātnespējas procesam, kreditora prasījuma tiesības atbilstoši Civillikuma 1705.pantam, pret Atbildētāju vēl nebija radušās.

[5.3.1] Atbildētājs cēlis iebildumus pret prasību, norādot, ka ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017. gada 17. janvāra lēmumu lietā Nr.C29544315 tiesa ir pabeigusi Atbildētāja maksātnespējas procesu, atbrīvojot viņu no saistībām, tajā skaitā, no saistībām, kas izriet no 2006. gada 17. janvāra kredīta līguma Nr.326/6H00.

Atbildētājs atsaucies uz Augstākās tiesas Civillietu departamenta spriedumu lietā Nr.SKC-81/2017, kurā norādīts, ka galvojums kā akcesora saistība kļūst par patstāvīgu saistību parādnieka maksātnespējas gadījumā, jo galvojuma jēga ir kreditora papildus aizsardzība pret parādnieka maksātnespēju.

Iepazīstoties ar minēto Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017. gada 3. marta spriedumu lietā Nr.SKC-81/2017 tiesa konstatē, ka tas taisīts lietā, kurā risināts strīds par galvinieku atbildības pienākumu kreditoram gadījumā, kad galvenajai parādniecei maksātnespējas procesa ietvaros ir dzēstas saistības pret kreditoru.

Nav strīda par to, ka galvojums kā akcesora saistība kļūst par patstāvīgu saistību parādnieka maksātnespējas gadījumā attiecībā pret kreditoru, jo galvojuma jēga ir kreditora papildus aizsardzība pret parādnieka maksātnespēju. Minētajā Augstākās tiesas Civillietu departamenta spriedumā arī pausta tēze, ja galvojums izbeigtos līdz ar galvenā parādnieka saistību dzēšanu maksātnespējas gaitā, zustu jebkāda jēga galvojumam kā tiesību institūtam.

Strīdus jautājums šajā lietā ir par to – vai galvinieks galvenā parādnieka maksātnespējas gadījumā, kad galvenajam parādniekam maksātnespējas procesa ietvaros ir dzēstas saistības pret kreditoru, zaudē regresa tiesības prasīt no galvenā parādnieka atmaksāt saistību izpildījumu, ko galvinieks veicis galvenā parādnieka vietā.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā tiesiskajā situācijā ir nošķirama galvenā parādnieka atbildība pret kreditoru no galvenā parādnieka atbildības pret galvinieku tā regresa prasības celšanas gadījumā. Nav šaubu, ka pēc galvenā parādnieka maksātnespējas procesa izbeigšanas ir dzēstas galvenā parādnieka neizpildītās saistības pret kreditoru, taču nav pamata uzskatīt, ka vienlaicīgi būtu dzēstas arī galvenā parādnieka saistības atbildēt galviniekam tā iespējamās regresa prasības gadījumā.

Tiesa secina, ka galvinieka saistības mērķis ir kreditora aizsardzība un secinājumi par to, ka galvojuma saistība neizbeidzas parādnieka maksātnespējas gadījumā tieši izriet no šī mērķa, jo parādnieka maksātnespējas gadījumā parādnieka saistību izpildi pret kreditoru var prasīt no galvinieka.

Tiesa konstatē, ka no tiesību normām neizriet, ka galvenā parādnieka maksātnespējas gadījumā galvojuma saistībai kļūstot par patstāvīgu saistību attiecībā pret kreditora tiesībām saņemt izpildījumu, galvinieks zaudētu Civillikumā noteiktās regresa prasījuma tiesības pret galveno parādnieku. Tiesa uzskata, ka situācijā, kad galvojums kā akcesora saistība kļūst par patstāvīgu saistību parādnieka maksātnespējas gadījumā, galvinieks nezaudē Civillikumā noteiktās regresa prasījuma tiesības pret galveno parādnieku, jo pretējā gadījumā galvinieks tiktu nostādīts nelabvēlīgā situācijā, saglabājot tam pienākumus, bet liedzot tiesības. Proti, saglabātos galvinieka pienākums atbildēt kreditoram par saistību izpildi, taču galviniekam tiktu liegtas tiesības regresa kārtībā atprasīt no galvenā parādnieka kreditoram samaksāto summu.

[5.3.2] Atbildētājs savos iebildumos pret prasību norādījis, ka Prasība celta priekšlaicīgi, proti, pirms formāla tiesību aizskāruma. Tiesa norādītajam iebildumam nevar piekrist, jo saskaņā ar Civillikuma 1705.pantu, galvinieks var vērst savu regresa prasību pret galveno parādnieku tikai pēc tam, kad viņš patiesi nolīdzinājis parādu vai tā daļu vai vismaz ar tiesas spriedumu viņam uzlikts pienākums to nolīdzināt [..].

Ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015. gada 19.oktobra tiesas spriedumu lietā Nr.C29537514 nospriests parāda piedziņas neiespējamības gadījumā no Atbildētāja, piedzīt no Prasītājas par labu AS "DNB banka" no 2006. gada 17. janvāra kredīta līguma Nr.326/6H00 izrietošo parādu 11 873,66 EUR, [..].

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka Prasītājai bija iestājies pamats celt regresa prasību pret Atbildētāju. Turklāt, pēc prasības tiesā celšanas lietā iesniegti pierādījumi, ka Prasītāja samaksājusi kreditoram visu parāda summu, t.i., 11 018,91 EUR (lietas 60.lapa).

[5.4] Atbilstoši Civillikuma 1704.pantam, kādā apmērā galvinieks apmierina kreditoru, tādā uz viņu pāriet šā pēdējā prasījumi pret galveno parādnieku. [..]. Ievērojot norādīto secināms, ka galvinieks var prasīt piedzīt no galvenā parādnieka tik daudz, cik tas ir samaksājis galvenā parādnieka vietā.

Ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015. gada 19.oktobra tiesas spriedumu lietā Nr.C29537514 nospriests parāda piedziņas neiespējamības gadījumā no Atbildētāja, piedzīt no Prasītājas par labu AS "DNB banka" no 2006. gada 17. janvāra kredīta līguma Nr.326/6H00 izrietošo parādu 11 873,66 EUR, ko veido pamatsumma 11 212,27 EUR, līgumiskie procenti 114,89 EUR, līgumsods 546,50 EUR, kā arī valsts nodevu 671,61 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 14,05 EUR.

Minēto parādsaistību samaksai, Prasītāja 2017. gada 9. maijā noslēgusi ar kreditoru vienošanos par saistību summu 11 018,01 EUR, kur pamatparāds 9293,58 EUR, procentu parāds 70,77 EUR, līgumsoda parāds 545,40 EUR, tiesvedības izdevumu parāds 685,66 EUR, ZTI izdevumu parāds 423,50 EUR (lietas 22.lapa).

Tiesa, vērtējot regresa prasības summu, konstatē, ka tajā ietverts arī ZTI izdevumu parāds 423,50 EUR. Tiesa uzskata, ka minētie izdevumi nav ietverami regresa prasījumā, jo to rašanās un esamība nav saistāma ar 2006. gada 17. janvāra galvojuma līgumu, kas ir regresa prasības celšanas pamatā.

Ņemot vērā norādīto, tiesa atzīst, ka galvinieka regresa prasība ir apmierināma daļēji un no Atbildētāja par labu Prasītājai regresa kārtībā ir piedzenami zaudējumi 10 595,41 EUR.

[6] Prasītājs lūdzis atzīt tam tiesības saņemt no Atbildētāja likumiskos 6% gadā no piedzītās summas līdz sprieduma izpildei.

Civillikuma 1759.panta 1.punkts paredz, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu [..]. Atbilstoši Civillikuma 1765.panta pirmajai daļai likumisko procentu apmērs ir seši procenti no simta gadā. Saskaņā ar Civillikuma 1762.pantu pienākums maksāt procentus izbeidzas pilnīgi ar galvenās saistības izbeigšanos. Saskaņā ar Civillikuma 1763.pantu procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda cita starpā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst Prasītāja tiesības saņemt no Atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā no parāda summas (10 595,41 EUR) par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017. gada 6. decembra lēmumu apmierināts Prasītājas lūgums par atbrīvošanu no tiesas izdevumu samaksas par prasības pieteikuma iesniegšanu regresa kārtībā pret /pers. B/ par zaudējumu piedziņu 11 018,91 EUR (lietas 34. – 37.lapa). Ņemot vērā, ka prasība apmierināta 10 595,41 EUR apmērā, no Atbildētāja par labu valstij piedzenama valsts nodeva 658,46 EUR apmērā.

Lietā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,87 EUR, kas, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 42.panta pirmo daļu, piedzenami no Atbildētāja par labu Tiesu administrācijai.

Ņemot vērā, ka prasība atzīta par daļēji pamatotu, tiesai nav pamata lemt par ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu no Prasītājas par labu

Atbildētājam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]panta prasībām tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 199.panta pirmo daļu spriedumu pasludina tiesas sēdē pēc tā parakstīšanas, nolasot tā ievaddaļu un rezolutīvo daļu, bet šā likuma 187. panta otrajā daļā minētajā gadījumā tiesa nosaka datumu tuvāko 30 dienu laikā, kad spriedums būs sastādīts un pieejams tiesas kancelejā. Datums, kad spriedums ir pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma pasludināšanas datumu.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz augstāk minēto un saskaņā Civilprocesa likuma 1.p., 97.p., 193.p., 195.p., 198.p., 204.[1]pantu, tiesa

**nosprieda**

/pers. A/, personas kods /personas kods/, prasību pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par zaudējumu piedziņu regresa kārtībā apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, regresa kārtībā zaudējumus 10 595,41 EUR (desmit tūkstoši pieci simti deviņdesmit pieci euro un 41 cents) apmērā.

Samaksa veicama /pers. A/ AS "Citadele banka" kontā Nr./numurs/,

Noraidīt prasību daļā par zaudējumu piedziņu regresa kārtībā 423,50 EUR apmērā.

Noteikt /pers. A/ tiesības saņemt no /pers. B/ likumiskos nokavējuma procentus no parāda summas (10 595,41 EUR) par laiku no sprieduma spēkā stāšanās līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 658,46 EUR (seši simti piecdesmit astoņi euro un 46 euro) apmērā. Valsts nodevas samaksa veicama kontā Nr.LV55TREL1060190911200, saņēmējs: Valsts kase, NMR 90000050138, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: valsts nodeva, civillieta Nr.C29572417.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu Tiesu administrācijai ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par pavēstu un tiesas dokumentu nosūtīšanu pusēm 4,87 EUR (četri *euro* un 87 centi) apmērā, kas iemaksājami pēc sekojošiem rekvizītiem: Saņēmēja iestāde: Tiesu administrācija; reģistrācijas Nr. 90001672316; konta Nr.LV51TREL2190458019000; BIC kods TRELLV22; iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, lieta Nr. C29572417.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu samaksu valsts un Tiesu administrācijas labā, maksājumu apliecinošs dokuments sprieduma labprātīgas izpildes termiņā iesniedzams Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, 1.stāvā, 105.kabinetā vai nosūtāms pa pastu.

Noteikt /pers. B/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas - 2018. gada 3. oktobra, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā 2018. gada 3. oktobrī.

Tiesnese A. Zemmere